

Dursun ATILGAN

**Avrupa Atatürkçü Düşünce Dernekleri Federasyonu
Genel Başkanı**

Son yıllarda **Anti Kemalist Parti** iktidarının Türk Devrimi ve Atatürk ilkeleri konusundaki iki yüzlü siyasetinden ve oy uğruna - Sarkozy yöntemlerinden daha tehlikeli yöntemlerle – ulusun birliğine, ülkenin tümlüğüne ve devletin teklifine darbe üstüne darbe indirenlerin siyasetinden cesaret alan cehaletin, numaracı cumhuriyetçilerin ve eşkıyanın kimi temsilcileri, fırsat buldukça medya yoluyla ve hatta Atatürk'ün kurduğu TBMM'nin çatısı altında, açıkça ve resmen Atatürk'ü ve Atatürkçü Türk Milletini "KEMALİST DİKTATÖR" olarak nitelendirmektedirler. Bunlar, bir taraftan Fransız Devrimi'ne ve o devrimin getirdiği değerler dizgesine, son günlerde yoğunca tanıdığı olduğumuz gibi, övgüler yağdırırken, diğer taraftan Türk Devrimi'ni ve getirdiği değerler dizgesini yerden yere vurmak için, birbiriyle hem paslaşmakta hem de yarışmaktadırlar.

"Mağdurluk ve masumluk" gibi, insan vicdanını etkileyen ve acıma duygularını kabartan söylemlerle maseledikleri yöntemlerle, Atatürk'e saldırmayı alışkanlık haline getirmiş olanlar, O'nun çok güç koşullar altında kurduğu TBMM'nin çatısı altında iftira, ihanet ve nankörlük örneği vermekte, Atatürk'ü ve Atatürkçülüğü diktatörlükle suçlamaktadırlar.

İkide bir "**İskilipli Atif**" adını da öne çıkararak, İstiklâl Mahkemelerine saldıranlar önce Cumhuriyet Tarihini iyi öğrenmelidirler:

İstiklâl Mahkemeleri 1920'de, yani ülkemiz işgâl altındayken, özel kanunla kurulan mahkemelerdir. Kurulma amacı, *Millî Mücadele sırasında isyan çıkaran, yağmalama girişiminde bulunan, bozgunculuk yapan, orduya ait silah ve mühimmatı çalan, casusluk yapan, asker kaçağı olan ve Millî Mücadele'yi engelleme amacıyla propaganda yapanları yargılamaktır.* Bu mahkemeler, 1921 yılında kapatılmıştır. Ankara'daki İstiklâl Mahkemesi ise 1927'ye kadar görev yapmıştır.

İstiklâl Mahkemeleri Türk Kurtuluş Savaşı'nın başarılmasında ve Türk Devrimi'nin gerçekleştirilmesinde çok önemli bir yer tutar.

Bugün, kendisi gibi düşünmeyenleri – neredeyse yargısız infaz yoluyla – cezalandıran özel yetkili mahkemeleri kuranlara ve savunanlara bakınız! İstiklâl Mahkemelerini eleştiriyorlar...

Son zamanlarda dillerine doladıkları ve hatta bir hastaneye adını bile verdikleri İskilipli Atif'in kim olduğuna da kısaca değinelim: "İskilipli Atif, Kurtuluş Savaşı karşıtı bildirilere imza atan; Mustafa Kemal'i çete lideri olarak adlandıran; başta Mustafa Kemal olmak üzere, Kurtuluş Savaşına katılan komutanların öldürülmelerinin dinen caiz olduğu propagandasını yapan; şapka devrimine karşı çıkarak halkı devrimlere karşı kışkırtan; İslam Teali Cemiyeti adındaki, İngiliz işbirlikçisi cemiyet içinde yer alarak Millî **Mücadele'ye düşmanlık yapan** birisidir..."

Anımsatmakta büyük yarar vardır ki, o tarihlerde, genellikle İngilizler'in yardımıyla, Millî Varlığımıza düşman çok sayıda cemiyet kurulmuştur: Kürt Teali Cemiyeti, İslam Teali Cemiyeti, İngiliz Muhipler Cemiyeti gibi cemiyetler...

Örneğin, Kürt Teali Cemiyetinin amacı, Wilson İlkelerini öne sürerek, doğuda bir Kürt devleti kurmaktır. Bu cemiyet, İngiliz çıkarları ile örtüşen isyanlara önyak olmuştur. Ülkenin kurtuluşunu hilâfet ve saltanatta gören İslam Teali Cemiyeti ise, Millî Mücadele'yi engellemeye çalışmaktadır...

Çanakkale'yi geçilmez kılan, Millî Mücadele'nin Önderi, Türk Kurtuluş ve Bağımsızlık Savaşı'nın Baş Komutanı, Türk Devrimi'nin Öncüsü MUSTAFA KEMAL ATATÜRK'Ü ve ATATÜRKÇÜLÜĞÜ diktatörlükle suçlayan cehaletin ve eşkıyanın temsilcilerine yanıtımız şudur:

1. Atatürk'ün bizzat kendi el yazısıyla yazdığı „Medenî Bilgiler“ başlıklı kitapta, „Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye Halkına Türk Milleti denir“ biçiminde tanımladığı Türk Milleti'nin hiç bir ferdi, Atası'na diktatör yakıştırmaları yapmamıştır. Her zaman O'nun öncülüğünde gerçekleştirilen Türk Devrimi'ne ve O'nun ilkelerine sahip çıkmış, savunmuş ve Atatürkçü Düşünce Sistemini bir bayrak gibi kuşaktan kuşağa devretmeyi kutsal bir

görev bilmiştir. (Nasıl olur da bir diktatör milletin olağanüstü sevgisini ve saygısını kazanmış olabilir ve 21. yüzyılın öncüsü olarak görülebilir?)

2. Atatürk'ün Türkiye Cumhuriyeti'ne üye olmak için kendisi baş vurmamıştır. Kurucu üyeler 1932'de Türkiye Cumhuriyeti'ni, üye olması için, geçerli kuralların ve temayüllerin aksine, merasimle davet etmişlerdir. (Bir diktatörün ülkesine bu denli saygı gösterilir ve bu denli önem verilir mi?)

3. Atatürk'ün doğumunun 100. yılına rastlayan 1981 yılının, tüm dünyada "Atatürk'ü Anma Yılı" ilan edilmesi için, 1979'da UNESCO Genel Kuruluna katılan, aralarında Batılı ülke temsilcilerinin tümünün hazır bulunduğu, 156 ülke temsilcisinin oybirliği ile kabûl edilen şu tarihî kararı da anımsatalım:

"MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

- uluslararası anlayış ve barış yolunda çaba harcamış üstün bir kişidir,
- olağanüstü bir devrimcidir,
- sömürgecilik ve emperyalizme karşı savaşan ilk liderdir,
- insan haklarına saygılıdır,
- dünya barışının öncüsüdür,
- insanlar arasında hiçbir renk, din, ırk ayrımı gözetmeyen eşsiz bir devlet adamıdır,
- Çağdaş Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusudur." (Bir diktatör UNESCO'nun bu tanımına mazhar olabilir mi?)

4. 1920'li ve 1930'lu yıllarda İtalya'da faşizm, Almanya'da nazizm, Sovyetler Birliği'nde ise komünizm gibi totaliter rejimler güç ve yaşam alanı bularak, dünya barışına son verirken, Yahudi kökenli birçok Batılı bilim adamı, siyasetçi, müzisyen, sanatçı Hitler diktatoryasından kaçarak, ATATÜRK'ün TÜRKİYESİ'nde kurtuluş ve özgürlük bulmuştur. (Diktatörlüğün hüküm sürdüğü bir ülkeden kaçan insanlar nasıl olur da bir başka diktatörün ülkesini seçerler?)

5. Atatürk, kendisine diktatör yakıştırmaları yapmak isteyenlere şu unutulmaz yanıtı vermiştir:

„Diktatörlük başka, bambaşka bir şeydir. Batı, Türkiye'yi de, Türkiye'de olup bitenleri de daha kavrayamadı. Türkiye'nin özelliklerini bilmiyorlar. Bilseler Fransızlar Çukurova'ya girmez, Yunanlıları İzmir'e çıkarmaz, Ankara'ya kadar yollamazlardı.

Milletimiz beni bir hizmetim geçtiği için bir aile büyüğü olarak görüyor ve sayıyor. Bizde aile büyüğü çok önemlidir. Benim gücüm işte budur. Gördüğüm sevgiyi, saygıyı, bazı şaşkınlar diktatörlük olarak yorumluyor. Buna canımın sıkıldığını itiraf etmeliyim. Eskiden beri düşündüğüm yenilikler var. Bunları birçok insanla paylaşıyorum. Uzlaşsaksak uygulamaya geçiriyoruz. Bütün devrimler kanunla, yani hükümetin rızası ve Meclisin onayı ile yapılıyor. Birdenbire de yapmıyoruz. Usul usul ilerliyoruz. Arada zaman bırakıyoruz.

Diktatör olsam Terakkiperver Cumhuriyet Partisi kurulabilir miydi? Meclis, Anayasa için yararlı gördüğüm iki maddeyi reddedebilir miydi? Alfabe devrimi için İsmet Paşa'yı ikna etmek ve Meclis çoğunluğunu kazanmak için üç yıldır bekliyorum. Diktatör olsam „bu olacak“ derdim, olurdu. Bizdeki tek parti faşist ya da komünist partilere benzemez. Onlar gibi seçmeci, birörnekçi, tektipçi değiliz. Herkes üye olabilir. Bu yüzden partide saltanatçılık dışında her türlü düşüncenin temsilcileri var. Bir diktatörün partisi böyle olur mu? Anayasamız birden çok parti kurulmasına elverişlidir. Mussolini gibi demokrasi aleyhinde hiç konuşmadım. Tam tersine idealimizin demokrasi olduğunu her fırsatta hepimiz söylüyoruz. Üniformalı, silahlı, sopalı gençlik kollarımız yok; geniş bir polis örgütümüz de yok. İzmir suikastını bile motorcu Şevki'nin ihbarı ile öğrendik; ikincisi, rastlantı eseri ortaya çıktı.

Milli Mücadele başladığından beri seçimsiz, kurulsuz, bir başıma hiç bir iş yapmadım. Hep seçilerek, seçilmiş kurullar ve Meclisle çalıştım. Milli Mücadeleyi Meclis'le, sıkıyönetimsiz ve sansüresiz yürüttüm. Diktatörlerin kendilerine göre orduları olur. Bizim Ordumuz Halkın, Cumhuriyetin Ordusudur. Şimdi Cumhuriyeti ve Çağdaşlığı korumak için dinin sömürülmesine fırsat ve izin vermiyoruz. Bu dikta mıdır?

Dinin sömürülmesine fırsat verildiği anda, ortalık tarikatlar, cemaatler, gizli medreseler, cinci hocalar ile doluverir. Hurafelere yeni hurafeler eklenir. Türbeler dolup taşar. Ümmetçilik hortlar. Dinciler toplumu baskı altına alırlar. Milli devleti örselerler. Zorlukla sağlamaya çalıştığımız birlik bölünür. Biz toplumu, dayanışma, bütünlük ve barış içinde tutmaya çalışıyoruz. Arzumuz, uygarlığa ve demokratik Cumhuriyete yürümektir.,,

6. Atatürk, demokrasinin olmazsa olmaz koşulu olan kadının özgürlüğünü ve eşitliğini yasal olarak gerçekleştirmiş; her ferdin kendi aklını ve iradesini - kerameti kendinden menkul

kişilere devretmeden - kendisinin kullanmasını sağlamış, yurttaşlarımızı kula kul olmaktan kurtarmıştır. (*Diktatör bir kimse nasıl olur da bu hakları sağlar?*)

7. **"Cumhuriyet rejimi demek**, demokrasi sistemi ile devlet şekli demektir" ve "İrade ve egemenlik milletin tümüne aittir ve ait olmalıdır. Bir ulusu oluşturan bireylerin o ulus içinde her çeşit özgürlüğü, yaşama özgürlüğü, çalışma özgürlüğü, düşünce ve vicdan özgürlüğü güven altında bulunmalıdır" diyerek, özgürlük düşüncesini topluma yaymak için büyük gayret göstermiştir. (*Bir "diktatör" özgürlük ve demokrasinin ne olduğunu bilmeyen bir halka, bu değerleri öğretmek için çaba sarfeder mi?*)
8. **Yargı bağımsızlığını** savunarak "Yargısı bağımsız olmayan bir devletin kendi bağımsızlığı tartışılır" diyordu Atatürk. (*Böyle bir düşüncenin bir "diktatör" tarafından savunulması düşünülebilir mi?*)

Dünya tarihinin emsâl gösteremediği Atatürk, Türkiye Cumhuriyeti'ni ve cumhuriyetçi demokrasiye giden yolu açan, önder ve örnek bir devlet adamıdır. O, Türk Milletinin onur ve gurur kaynağıdır. Ulus devlet, cumhuriyet, demokrasi, özgürlük, bağımsızlık, barış, laik devlet, hukuk devleti ve kadın hakları konusu Atatürk'ün başarısının anahtarlarıdır.

Türkiye'nin olmazsa olmazı, çağdaşlığın ilkelerini, devrimciliğin sürekliliğini, geleceğin öncülüğünü ve aydınlanmayı içeren Atatürkçü Düşünce Sistemidir. Bu sisteme sahip çıkan, savunan ve yaşatanlar, nasıl olur da „Kemalist Diktatörlükle“ suçlanabilirler?

Bugün Türkiye'yi parçalamak için şiddete başvuran bir terör örgütünün TBMM'deki siyasal uzantılarının ve **Anti Kemalist Parti** iktidarının Atatürk karşıtı söylem ve eylemlerinden cesaret alan cehaletin temsilcilerinin ve numaracı cumhuriyetçilerin, Atatürk'e ve Atatürkçülere karşı başlatmış oldukları iftira, ihanet ve suçlama kampanyalarını yürütenlere, şunu da özellikle anımsatmayı bir görev sayıyoruz:

Sokrates'in „*Bir bildiğim varsa o da hiç birşey bilmediğim*“ biçimindeki sözleri, içinde yaşadığımız bilgi çağında, artık o kadar geçerli değildir, ama şu kural sonsuza dek geçerlidir: ***Bir insan her şeyi bilemez, ama, haddini bilmek zorundadır.***

Atatürk'ün kurduğu TBMM çatısı altından Atatürk'e ve Atatürkçülüğe diktatörlük yaftası yapıştırarak, hem iftira, hem ihanet ve hem de hakaret edenlerin, haddini bilmedikleri apaçık ortadadır.

Cehalete cesaret verenlerle ilgili saptamamız ise şudur: Onlar, bir taraftan Atatürk'ün dev posterinin yanına kendi posterlerini asarak, O'nun yolunda olduklarını çağdaş seçmen kitlesine kanıtlamaya çalışırlar; diğer taraftan ise anti Kemalist söylem ve eylemlerle, Atatürk'e, O'nun Önderliğinde gerçekleştirilen Türk Devrimi'ne ve O'nun ilkelerine karşı çıktıklarını, çağ dışılığı benimseyenlere kanıtlamaya çalışırlar. İşte buna takyye denir...

Cehaletin ve eşkiyanın elebaşlarına iade-i itibar kazandırma gayretinde olanlar, MİLLÎ MÜCADELE KAHRAMANLARINI SUÇLU İLAN ETMEKTEDİRLER. Bunun adı demokrasi olamaz. Demokrasi rejimine, Atatürk'e ve Atatürkçülere iftira, ihanet ve nankörlük ederek erdemlilik kazandırılmaz...

Dursun ATILGAN
Avrupa Atatürkçü Düşünce Dernekleri Federasyonu
Genel Başkanı